

ՀԱՅԳՈՒԿ HAYTOUG

SEPTEMBER 1983

Օրգան Արեւմտ. Ամերիկայի Հ.Յ.Դ. Հայ Երիտասարդաց Դաշնակցութեան

Դ. ՏԱՐԻ,
ԹԻԻ 1

Յիսուսն տարիներ առաջ էր որ հիմնուեցաւ Հայ երիտասարդաց Դաշնակցութիւնը Միացեալ Նահանգներու փերուսն վրայ:

Այսօր, յիսուսն տարիներ ետք, ան տակաւին կանգնած է 1984-ի սեմին իր նոյն եւ աւելի հաստատ համոզումով՝ անսակարկօրէն ծառայելու հայ ժողովուրդի քաղաքական արդար բայց անտեսուած պահանջներուն:

Այս կէս դարու ընթացքին, Հայ երիտասարդաց Դաշնակցութեան շարքերը երանգուած են զանազան մշակոյթներով կնքուած սերունդներէ, որոնք սակայն բոլորն ալ ունեցած են հասարակ յայտարարը պատկանելու Հայ Ազգ կոչուող այն անյաղթահարելի միաւորին որ դրեր շարունակ կարողացած է անբիծ պահել հայու ըմբոստ ու յարատեւող նկարագիրը հակառակ շատ մը խոչընդոտներու գոյութեան:

Անկասկած որ եղած են տարիներ որոնց ընթացքին դժուար եղած է քայլ պահել քաղաքական ու ընկերային պարտադրանքներուն հետ, սակայն ընդհանուր առմամբ կրնանք հպարտօրէն ըսել այսօր թէ՝ Հայ երիտասարդաց Դաշնակցութեան շարքերը կը պարունակեն մօտ 2000 ընկերներ, որոնք տարուէ տարի աւելի գիտակից կը դառնան կազմակերպութեան կարեւոր քաղաքական առաքելութեան:

Վերջապէս հոս է որ պիտի շաղախուին ապագայ հայ սերունդներու մարտիկներն ու բանուորները եւ անհրաժեշտ է որ կարելի եղածին չափ կանուա-

ստանան իրենց ազգային դաստիարակութիւնը:

Ժիշդ այս մտահոգութեամբ է որ նորակազմ կեդրոնական վարչութիւնը պիտի շինայէ ոեւէ ճիգ վերաշխուծացնելու եւ աւելի բազմացնելու ՀԵԴՊի շարքերը:

Այս Աշխատանքը պիտի տարուի իւրաքանչիւր ուստի դժուարութիւններուն մօտէն հետեւելով, ինչպէս նաեւ գաղութին ներկայանալով, ինչպէս օրինակ՝ անցեալ ամսուայ 50-ամեակի տօնակատարութիւնը եւ կամ Լիզպոնի նահատակներուն նուիրուած հոգեհանգստեան արարողութիւնը: Նոյնպէս, պիտի քաջալերուի ստեղծել սերտ կապեր զանազան ուստերու ընկերներուն միջեւ, առաջը առնելու համար կղզիացումի մտայնութեան որ դժբախտաբար յաճախ կը պարտադրուի մեր վրայ այս երկրի աշխարհագրական հեռաւորութեանց պատճառաւ:

Տեղի պիտի ունենան նաեւ միջազգային բնոյթ ունեցող երիտասարդական բանակումներ, ուր մեր ընկերները անգամ մը եւս առիթը պիտի ունենան մասնակցելու ու ծանօթանալու ուրիշ շրջաններէ եկած նմանօրինակ մտահոգութիւններով ընկերներու ինչպէս Օգոստոս ամսուայ կազմակերպուած բանակումը Յունաստանի մէջ, որուն մասին աւելի մանրամասն տեղեկութիւններ պիտի ստանաք Հայդուկի էջերուն մէջ:

Այսպիսի բանակումներ անհրաժեշտ կը գտնենք պարզելու Հայ Դատի

համագաղութային նկարագիրը``:

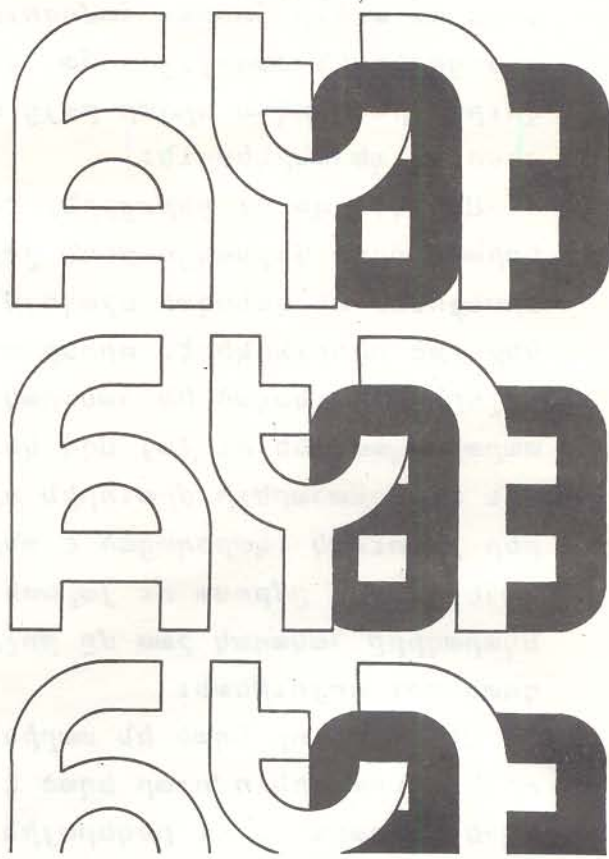
Գալով, Հայդուկին, ան պիտի շարունակէ ըլլալ հայ երիտասարդաց Դաշնակցութեան գլխաւոր օրկանը. տեղեկացնելով մեր ընկերներուն եւ հայ երիտասարդութեան ընդհանրապէս զանազան աշխատանքներու մասին որոնք կը զործադրուին ուխտերու կողմէ տարուան ընթացքին, ինչպէս նաեւ ծանօթացնելու մեր դատը օտար ընթերցողներուն:

Այս բոլորին հանդերձ, մեր գլխաւոր ցաւը այն է որ տակաւին գոյութիւն ունի հսկայ զանգուած մը հայ երիտասարդներու ``ըլլան անոնք Միացեալ Նահանգներու մէջ ծնած եւ կամ այլ գաղութներէ վերջերս արտագաղթած անհատներ`` որոնք հեռու եւ կամ անծանօթ կը մնան Հայ երիտասարդաց Դաշնակցութեան շարքերուն զանազան պատճառներով:

Արդ, Հայդուկի առաջին այս թիւով կոչ կ'ուղղենք այն բոլոր երիտասարդներուն որոնց մէջ տակաւին բոլորովին չէ մարած ``Հայ`` պատրոյզը վերջ տալու իրենց լուսանցկային կենցաղին, միանալու մեր շարքերուն, միասնաբար դիմագրաւելու թշնամիիս հալածանքը եւ անպայմանօրէն որ բոլորիս հետ միասին կարճ ժամանակէն միասնաբար պիտի վայելենք յաղթանակի պտուղները:

Կեցցէ Հայ երիտասարդաց Դաշնակցութիւնը:

Կեցցէ Հայ Ազատագրական պայքարը:

EDITORIAL — Our Challenge

Fifty years have passed since the Armenian Youth Federation was founded on these distant shores of the United States.

Today, fifty years later, the A.Y.F. still stands at the threshold of 1984 not only with the same, but even with a more steadfast conviction: to serve the just but ignored political demands of the Armenian People without bargain or compromise.

Throughout this half century, the ranks of the Armenian Youth Federation have consisted of young generations coming from varied surroundings. This fact, however, has not prevented these youths from declaring their common aim: a sense of belonging to that invincible entity known as the Armenian Nation which has always strived to maintain the pure vigilant and enduring Armenian character even in the face of numerous obstacles.

There have undoubtedly been times when it has been difficult to keep up with political and social obligations, but, in general, we can proudly declare that the ranks of the Armenian Youth Federation now consists of nearly 2000 ungers who become more conscious of the important mission of their organization as each year passes. Finally, it is here where the soldiers and workers of future Armenian generations will come together and will receive the national education which is so important and which must be developed as early as possible.

It is precisely in light of this concern that the newly-formed Central Executive will use any means necessary to revitalize and increase the A.Y.F. ranks. Efforts will be made to accomplish this goal by closely examining the difficulties which each chapter faces and by presenting the organization to the community during various

public events such as the A.Y.F. 50-th Anniversary celebration held last year, or the Political Rally/Requiem services held for those martyred in Lisbon. In addition, closer ties between various chapters will be encouraged in order to prevent isolated mentalities which, unfortunately, are often forced upon us by the geographic distance of this country.

On an international level, A.R.F. Youth Camp sessions have been organized at which our ungers will have another opportunity to work and become acquainted with ungers of other regions who have similar concerns, as they did at the first of these camp sessions held in August in Greece. (More details regarding this camp session are in this issue of the Haytoug.)

We find this type of activity to be necessary for the identification of the international nature of the Armenian Cause.

The Haytoug will continue its role as the main organ of the Armenian

Youth Federation by informing our ungers and the Armenian youth in general about the various activities of the chapters during the year and by familiarizing other readers with our Cause.

Our major concern is that there exist a huge faction of the Armenian Youth—both born in America and recently immigrated from other regions— which remains distant and foreign from the ranks of the Armenian Youth Federation for this or that reason.

Thus, with this first issue of the Haytoug, we appeal to all those Armenian youths within whom the Armenian flame has not yet completely burned out, to put an end to their marginal way of life, to join our ranks, and with us, together to challenge the persecution by the enemy: The definite result of our united efforts will be our final victory.

LONG LIVE THE ARMENIAN YOUTH FEDERATION
LONG LIVE THE ARMENIAN NATIONAL
LIBERATION STRUGGLE

FOR A FEW MINDS TO TICK ...

One of the few true leaders and brightest personalities of the contemporary Armenian Liberation Struggle who himself became an accessible target of Turkish state terrorist's conspiracy, as a consequence of which his whereabouts remain unknown, once said:

"I love the Armenian People and the nation it constitutes, for which, as a Party member, I am prepared to sacrifice my life; but to tell the truth, I've begun hating Armenians themselves."

I wander sometimes if there is or has been an activist in the Armenian reality of the second part of the 20-th century specifically in its political arena, who has not, at one point in the course of his activism, produced thoughts in agreement with the above words, -albeit only to himself- or who has not shared the irritation this one leader has had. I can't fool my conscience with a negative response. This inner irritation in an activist giving birth to potential defeatist and pessimist thoughts and attitudes vis a vis the cause are even a graver catalyst in the case of a revolutionary activist who has based his beliefs, plans, and actions upon a time factor, advocating a change in a shorter time period and a change in a shorter time through whatever means necessary. Let us indulge in a less superficial attempt to a study of this malignant threat without sinking too deeply into history.

It is known already that at the outset of our people's cultural renaissance in late 19-th century, the political and socio-economic oppression if previous times had brought about unbearable conditions for all strata of the Armenian People;

even the wealthier stratum in general had nationalistic aspirations of its own- of course, we are not referring to the technically assimilated Armenians of the Russian aristocracy or of the "amira" class in the Ottoman Empire. The fact remains that the absolute majority of Armenians were receptive to any alleviation of their condition as long as the risks were not tremendously frightening. And indeed, the cultural renaissance resulted in the influx of political ideas and ideals among the Armenian masses, and, as this awakening developed a political consciousness- although not an educated, nevertheless a genuine one- it gave birth to political parties, which the masses, however skeptically of first, espoused and made flourish. The gratest and the most rational party of the Armenian political reality to this date presented itself to the people with a manifesto appealing to the old as well as the youth, to the woman, to the wealthy, and to the clergy. Soon enough, the revolutionaries were well-respected for what they struggled to achieve, the freedom fighters were revered, and the Armenian homes made available as refuge for the Armenian "terrorist" who returns from delivering the just punishment to a traitor

Things ahve changed, haven't they?

Nowadays, the individual Armenian is in a more affluent economic situation than ever, which does guarantee him a "respectable" social status, He has built his churches, schools, grocery stores, and night clubs; it seems he is content, asking for no more than simply - peace... Even the Armenian of the lower economic classes does not see any connection between his own and the cause of his people; he has no national concerns at stake; so why worry? Evidently, it becomes senseless to even

discuss his attitude toward the revolutionary and the just "terrorist"; he avoids giving personal checks when donating for the defense of innocent Armenian prisoners in fear of complications, let alone providing sanctuary to the freedom fighters of today. And yes, the Western and Eastern imperialist civilizations do go on educating their constituents and amongst them our fellow Armenian in such a individualistic-materialistic fashion that they would preoccupy themselves with their own financial well-being; and as long as Armenians do not open their "political eyes", they are welcome to stay in the country, to be exploited by other citizens or even to exploit these other citizens- it doesn't matter really.

What do all of these mean for the Armenian activist? We ask ourselves: "Does this behavior of the average Armenian compromise the dedication of the activist"?

Meanwhile, the Armenian revolutionary, the creation of his people, idealistically attempts the "politicization" of his people. The Armenian revolutionary movement-which can never be a conspirational- elitist force seeking to alter the conditions of the people as a "Leninist Vanguard" would- is a popular movement by nature and cannot rely on the moral or financial backing of a third party, governmental or non-governmental; rather, it bases its survival directly on the dedication of its activists and the sacrifice of the respected few who donate, march, donate again and again... And as long as the aforementioned sport is in the decline, so will the morale of the revolutionary and of his activism.

Therefore, relying merely on logic, we can assert that this lack of active support does alienate and disillusion the Armenian activist and/or revolutionary who tries to expand the struggle on both fronts, internal and external. What is the solution? There

probably is no absolutely effective and rational solution, as the effective and the rational are different from each other; we cannot possibly hope for the destruction of our Diaspora communities and the return of our people back to refugee camps and misery- as effective as it may seem vis a vis our objective of securing a mass participation in the movement of all Armenians having material concerns at stake- we refrain ourselves from reactionarism and on the contrary, hope for the continuation of the present status quo, as rational as it may seem; we can't help our irritation as we witness the passiveness of some who see their activeness in the support of the election campaign of an Armenian, out to secure a more prestigious jobs for himself and affluence for his family; we hope that Armenians would support the struggle despite the absence of apparent material benefits.

As it stands now, a remedying antidote to the malignancy of this situation is far-fetched or non-existent. I wrote my thoughts not based on the "naivete" that it has the power of shaking the ways of human nature and therefore the ability to better the existing situation of our people or to prevent spiritual alienation and assimilation. I merely wished to share with you the words of a great revolutionary, attempting to elaborate on them with the belief that it will make a few minds-friendly of otherwise- tick and conceive.

VIKEN HOVSEPIAN

COMMUNIQUE

Fifty years ago, the A. Y. F. was founded in the United States with the clear goal of preserving the Armenian heritage on foreign soil far from the home from which our exiled people were driven.

In 1933, the Armenian Youth in America was in desperate need of a way to fight the assimilation process which would inevitably swallow the national awareness of our people, adding it to a long list of homeless nations which have seen their deaths in the face of the large melting pots of foreign countries. It was for this purpose, that many chapters were formed in the U.S.A. and Canada.

Now, half a century later, we still find ourselves on these foreign lands; yet, we have not assimilated. On the contrary, we have used our strength to emerge victoriously from the battle, to not only survive but to join our voices with the voices of the dispersed Armenian youth in the pursuit of our national rights. Today, A.R.F. Youth Organizations operate in the Middle East, Europe, Australia, South and North America. We stand in unity with one purpose and one ideal.

We pursue the immediate goal of preparing active members for our parent organization, the Armenian Revolutionary Federation, by giving them the necessary ideological, political and national education, in the spirit of the A.R.F. Constitution, By-Laws, History and traditions.

Today, the ranks of the A.R.F. Youth Organization of Northern America are more than 2000 strong; through educational camp seminars, and various types of other gatherings, our members come together, acquaint themselves with each other, provide inspiration to one another, and they become filled with determination and with total devotion to commit themselves to our National Liberation Struggle, in order to reestablish the United, Free and Independent Armenia.

Indeed, due to the efforts of the successive generations of Armenian youth, the Hai Tad activities have been transformed from their passive state to a vibrant and forceful one, thus becoming the true and genuine expressions of the Armenian Revolution. The A.R.F. Youth Organizations were and remain the vanguard and the flag bearers of this advancement.

Now, at the end of fifty years, we have come to reaffirm our beliefs and our commitment to continue to struggle, to fight, to sacrifice and eventually to become victorious. We are prepared to incessantly carry out our struggle, if necessary, for other half-centuries, for we believe that the "only key for our salvation" is the incessant fight.

IN THE REVOLUTIONARY SPIRIT,

CENTRAL EXECUTIVE OF WESTERN AMERICA

CENTRAL EXECUTIVE OF EASTERN AMERICA

CENTRAL EXECUTIVE OF CANADA

ARMENIAN YOUTH FEDERATION

(THE YOUTH ORGANIZATION OF THE
ARMENIAN REVOLUTIONARY FEDERATION)

Յիսուսն տարիներ առաջ, Միացեալ Նահանգներու մէջ հիմնուեցաւ Հայ երիտասարդաց Դաշնակցութիւնը՝ մեր հայրենական բռնազրաւուած հողերէն հեռու այս օտար շրջանին մէջ հայկականութիւնը պահպանելու յստակ նպատակադրումով։ 1933-ին, Հիւսիսային Ամերիկայի հայ երիտասարդութիւնը անհրաժեշտօրէն պէտք ունէր ձուլուիլն ղէմ պայքարելու միջոցի մը, դիմադրելու համար մեր ժողովուրդը ազգային գիտակցութենէ պարպող ու զայն, այլ անհայրենիք եւ օտարերկրեայ ձուլարաններու մէջ կորսուած ժողովուրդներէն մէկը դարձնող կեանքի պայմաններուն։ Այս նպատակով ալ, բազմաթիւ ուստեր հիմնուեցան Միացեալ Նահանգներու եւ Գանատայի մէջ։

Այսօր, յիսնամեակ մը ետք, մենք տակաւին կը գտնուինք այս օտար հողերուն վրայ. այսուհանդերձ՝ ձուլուած չենք. կա՛նք։ Մենք մեր ոյժը գործածած ենք յաղթական դուրս գալու համար այս գուպարէն, ոչ միայն վերապրելու համար, այլեւ՝ մեր պահանջատիրական ծայնը միացնելու աշխարհացրիւ հայութեան երիտասարդութեան ծայնին։ Այսօր, Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան երիտասարդական Միութիւններ կը գործեն Մերձաւոր Արեւելքի, Եւրոպայի, Աւստրալիոյ, Հարաւային եւ Հիւսիսային Ամերիկաներու մէջ։ Մէ՛կ նպատակ։ Մէ՛կ տեսլական։

Մեր անմիջական նպատակն է մեզ ծնող կազմակերպութեան՝ Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան շարքերը յստ-

ցնող գործօն երիտասարդներ պատրաստել, տալով անոնց անհրաժեշտ զաղափարական, քաղաքական եւ ազգային դաստիարակութիւնը, ըստ Հ.Յ.Դ. ծրագրին, կանոնագրին, պատմութեան եւ աւանդներուն։

Այսօր, Հիւսիսային Ամերիկայի մէջ, Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան երեք երիտասարդական Միութիւնները կը հաշուեն աւելի քան 1 երկու հազար անդամ, որոնք դաստիարակչական բանակումներով, սեմինարներով եւ զանազան տեսակի ու ծելի հանդիպումներով իրարու կը մօտենան, զիրար կը ծանշեն, իրարմով կը հաղորդուին եւ կը դառնան վճռակա՛մ, յանձառու դառնալով ամբողջական նուիրումով նետուիլ մեր ազգային ազատագրական պայքարին մէջ, վերակերտելու համար Միացեալ, Ազատ եւ Անկախ Հայաստանը։

Արդարեւ, Հայ Դատի հետապնդման աշխատանքները, իրերայաջորդ երիտասարդ սերունդներու շնորհիւ է, որ կրաւորական իրենց վիճակէն դուրս գալով՝ դարձան ներգործօն եւ ուժական, իբրեւ հայկական յեղափոխութեան ճշգրիտ ու հարազատ արտայայտութիւններ։ Հ.Յ.Դ. երիտասարդական Միութիւնները յառաջապահն ու դրօշակիրն էին, ու կը շարունակեն մնալ այս յառաջադիմութեան։

Հ.Ե.Դաշնակցութեան յիսնամեակի աւարտին, մենք կ'ամրապնդենք մեր համոզումները եւ կը վերահաստատենք մեր յանձնառութիւնը շարունակելու

պայքարը, կոռւելու եւ գոհաբերելու,
 եւ ի վերջոյ՝ յաղթելու: Պատրաստ ենք
 ի յարկին յիսնամեակներ եւս անընդհատ
 պայքարելու, որովհետեւ համոզուած ենք
 թէ ``Յարատեւ կռիւն է մեր ``Փրկուի-
 եան Միակ Բանալին``:

Հ.Յ.Դ. ԱՐԵՎՏԵԱՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՀԱՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՅ
 ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՇՈՒԹԻՒՆ

Հ.Յ.Դ. ԱՐԵՎԵԼԵԱՆ ՄԻԱՑԵԱԼ ՆԱՀԱՆԳՆԵՐՈՒ ՀԱՅ
 ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՅ ԴԱՇՆԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՇՈՒԹԻՒՆ

Հ.Յ.Դ. ԳԱՆԱՏԱՅԻ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ
 ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՇՈՒԹԻՒՆ

Հ.Յ.Դ. ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.-

ՌԱԶՄԻԿ.- Հրատարակութիւն Հ.Յ.Դ. Լիբանանի Երիտասարդական Միութեան

ՅԵՂԱՓՈԽՈՒԹԵԱՆ ՃԱՄԲՈՎ.- Հրատարակութիւն Թեհրանի Ռոստոմ Երիտասարդական Միութեան

ՇԱՆԹ.- Հրատարակութիւն Հ.Յ.Դ. Արեւմտեան Ամերիկայի Շանթ Ուսանողական Միութեան

ՀԱՅԱՍՏԱՆ.- Հրատարակութիւն Հ.Յ.Դ. Ֆրանսայի Նոր Սօրունդ Երիտասարդական Միութեան

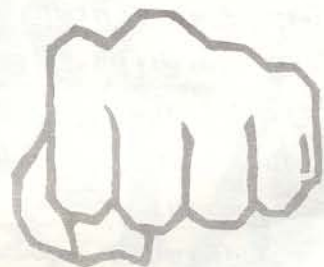
ԶԱՎԱՐԵԱՆ ՐԻՎԵՈՒ.- Հրատարակութիւն Հ.Յ.Դ. Լիբանանի Զաւարեան Ուսանողական Միութեան

ՀԱՅԴՈՒԿ.- Հրատարակութիւն Հ.Յ.Դ. Արեւմտեան Ամերիկայի Հայ Երիտասարդաց Դաշնակ-
 ցութեան.

ԿԱՅԾԵՐ.- Հրատարակութիւն Հ.Յ.Դ. Երիտասարդական Միութիւններու

ԱՐՁԱԳԱՆԳ.- Հրատարակութիւն Կիպրոսի Հ.Յ.Դ. Երիտասարդական Միութեան

Zavarian review

a monthly published by A.R.F. zavarian students association

STATEMENT OF THE AYF CE REPRESENTATIVE AT 50th ANNIVERSARY CELEBRATION

An organization founded in 1933 to struggle for the liberation of Armenia.

An organization founded to nourish the ranks of the Armenian Revolutionary Federation with fresh blood.

An organization that is determined not to save any effort in the pursuit of the just cause of the Armenian people.

50 years of service to the American-Armenian communities from coast to coast.

THIS IS THE ARMENIAN YOUTH FEDERATION.

Today, equipped with 50 years of experience, the Armenian Youth Federation faces you, with its entire membership, to express its continued commitment to the Armenian cause and its determination to assist in work towards the establishment of an independent national homeland for the Armenian people.

The Armenian Youth Federation is founded in the U.S., but it is an internal part of a worldwide network of ARF Youth Organizations. The AYF has developed means to function in the most effective manner in the American-Armenian communities, adapting its functions to the realities of this country. In fifty years, the situation in the American-Armenian communities has changed, demographically and otherwise, but the AYF has adjusted itself to the changing situation, with the purpose of functioning in the most efficient and productive way.

Although the AYF is founded to function in the American-Armenian communities in a manner that is most suitable to those communities, it is still part of a worldwide organization, with units in the four corners of the world. The Armenian Youth Federation of the Western U.S. must and shall keep pace with the evolution of different

ARF Youth Organizations. We all have different ways of functioning, but we are part of the same organization, with the same aspirations and the same one goal.

To promote this sense of unity, the three AYF regions of North America maintain channels and exchange information with each other. They also have yearly tri-central meetings, in a different region every year. For the summer of 1984, the three regions together, have scheduled a three week long camping session/leadership seminar, to take place at Camp Hayastan in Boston. Twelve members from each region will participate in this program, where they will go through an extensive educational program, presented by qualified academicians, party members and experts in the field of leadership skills and communications.

Internationally, representatives of our region have participated in world congresses of ARF Youth Organizations, in France and Beirut. Presently, seven members from our region are taking part in an international ARF youth camping session in Athens, Greece.

Now, 50 years behind us, we realize the importance of our mission. The Armenian communities of the diaspora have entrusted us with the task of attracting the Armenian youth into our ranks, creating a national consciousness in them and engaging them in Hai Tad activities. The AYF's mission is not the mere preservation of the Armenian culture, because we have come to realize that our culture can not be indefinitely preserved in the diaspora. The establishment of a national homeland for the Armenian people is an imperative for us and our activities are geared toward that end.

Our goals are ambitious and our

task, difficult. In order to register progress, we need to mobilize all of our resources and ensure wide community support. Before anyone else, we have expectations from the AYF alumni, who have taken the oath we have all taken—an oath to serve the Armenian people and struggle for the liberation of Armenia. The oath does not lose its force when our members reach the age to leave the AYF. The commitment to our common goal can not have a time limit. It must remain with us as long as our goals are not realized. We can not afford seeing our supporters limiting their participation to Hai Tad to only verbal statements of support without active participation. We will progress and achieve our goals only through collective efforts. We request mo

ral, financial and active support beyond a once-a-year event, but at the same time, we promise to you that we are determined to carry on the task ourselves, if we are left alone. We are willing to carry this heavy burden alone, because the AYF prepares members who place our national interest above their narrow self-interest. The AYF prepares members who are committed to the Armenian cause.

The AYF will not ask for your support, but will expect it from every Armenian, but especially from you, the AYF alumni, because we all come from the same organization and have pledged to struggle for the liberation on Armenia.

by Vahe Yacoubian

Հայաստանի Հանրապետության Զինանշան

Coat of Arms of the Republic

OPINION

Whether or not a "good" Armenian should speak his mother tongue has become a most controversial issue amongst our community. There are basically two opinions concerning this issue. The non-Armenian-speaking public believes that languages should not determine a person's patriotism. Opposing this belief, the Armenian-speaking group insists that language is the most important factor that determines an individual's patriotism. Whether or not a person speaks his mother tongue is a personal choice that every individual should make on his own. But no one should forget the importance of the Armenian language.

As Khatchadour Apovian has written, "Language is what keeps a nation together and guarantees the survival of its people." If we do not learn to speak our mother tongue, we will lose an important part of our individuality. By doing so, we will become yet another fading minority in the world. Ironically, we do not have a distinctive characteristic, such as oriental eyes or a unique religion, to separate us from other Christians. Our Armenian heritage, including our language, is the only distinctive trait that secures our existence.

The Armenian language also has an important part in our history. We should not forget all the battles, wars and massacres our ancestors experienced during Persian and Turkish oppressions. Our forefathers struggled very hard to create, preserve and pass on to us a rich culture that we, the new generation, would be proud of. We must not forget our precious heritage that was started by Haig and has survived through many turmoil centuries. It is our duty to maintain and to flourish the legacy we have inherited, in order to secure its survival for yet many more centuries.

Moreover, the knowledge of Armenian literature should be a part of every Armenian's education. Unfortunately, all the Armenian literary works are, exclusively written in Armenian. Translations can not be considered equivalents of the original works. A non-Armenian speaking individual will be unaware of the wonderful works of Varoujan, Raffi, and their contemporaries. Furthermore, Armenian Literature's future progress will come to a halt, because most of the capable minds of the future will write in English literature instead of the Armenian.

Considering these and many other reasons, the new generation should make an effort to learn Armenian. At the same time, we, the Armenian speaking public, should not condemn the new generations for their ignorance of our language. We should encourage them to learn this rich language. Above all, we must stop considering ourselves "better" Armenians because we speak Armenian. Language is important, but it should not be used to label people as "good" or "bad" Armenians.

NELLIE AJAMIAN

The A.Y.F.-Youth Organization of the A.R.F. Eastern United States of America has published a song book of Armenian National and Revolutionary Songs. The song book is dedicated to the memory of our fellow A.Y.F.ers (the A.R.F. Youth of Lebanon) who gave their lives in the defense of the Armenian people during the Lebanese Civil War.

MEMORABLE DAY IN FRESNO

Spectacular! In that one word we can just about summarize the weekend of September 3,4,5, when the Glendale Simon Zavarian and the Pasadena Nigol Touman chapters paid a visit to the Fresno Kevork Chavoush chapter.

The weekend started with a feeling of doubt in the air but as minutes went by interaction of the three chapters was incredible. It seemed that all of us knew each other for so long that this could not have been the first trip of its kind.

The days were filled with such activities as playing games, having swimming competitions, doing sight seeings, picking fruits, having special short educationals which added the fun.

The nights were even more enjoyable. sitting around the campfire, singing and

dancing with each unger participating at what he/she liked doing best.

What trip would be fun without the usual night raids?

Doubtless to say, all advisors got raided and provided bundles of laughter for the ungers, thus adding to the friendly atmosphere. One could feel the deep appreciation of the ungers towards the advisors for making such a trip enjoyable and memorable for all. When the day of department came, pictures were taken and promises of another get together were exchanged. Ofcourse it was difficult to part but keeping in mind future visits the caravan of eight cars slowly disappeared around the bend.

TAMAR DER MEGERDICHIAN:

Sunday, September 11 was a hot day. This was also the long awaited date for Musa Dagh's scheduled picnic. It was to begin at 10 A.M. in Magnolia park. Around 9 o'clock, several members of the Musa Dagh chapter were gathered at the park. It was time for work. While few members of Musa Dagh cleaned up the tables, others set them up. On the other hand, under the supervision of several helpful parents, others took on the responsibility of preparing the food.

Around 12 o'clock, an enormous crowd had gathered. A bank called "The Armenian Family" enriched the atmosphere with its music. Lotteries were also sold. Several lucky participants went home with surprising presents. After the picnic was over, members of Musa Dagh and Soghomon Tehlirian chapters cleaned up the park.

Due to the success of the picnic, Musa Dagh plans to organize many such social events in the future.

Արդիւնաւոր տարեշրջանի մը իբրեւ մեկնակէտ, Հ.Ե.Դ. կեդրոնական վարչութիւնը առանձեւ հանդիպումներ ունեցաւ Արեւմտեան Ամերիկայի երէց եւ կրտսեր ուխտերու նորընտիր վարչութիւններուն հետ, քացատրելով անոնց յաջորդ տարուան համար ծրագրուած աշխատանքներու բնոյթը եւ վարչութիւններէն ակնկալութիւնները այդ աշխատանքներուն կապակցութեամբ:

Հանդիպում երեցներու վարչութեանց հետ:

Հանդիպումը տեղի ունեցաւ Շաբաթ 20 Օգոստոսի կէսօրէ ետք ժամը 1:00ին, Կլէնտէլի կեդրոնական ֆկումբին մէջ: Ներկայ էին շրջանիս ինը երէց ուխտերու վարչական կազմերը:

Հանդիպումի առաջին մասը յատկացուեցաւ կեդրոնական վարչութեան միամեայ ծրագիրներու ներկայացումին: Այս տարեշրջանին կեդրոնական վարչութեան գլխաւոր մտահոգութիւնը պիտի ըլլայ ուժ տալ ուխտերու ներքին կազմակերպական աշխատանքներուն, միեւնոյն ժամանակ սատարելով գաղութի հայ հաստատութիւններու եւ ընդհանրապէս հայ ժողովուրդի հետ յարաբերութիւններու մօտեկացման աշխատանքները:

Այս մտահոգութենէն մեկնելով, կեդրոնական վարչութեանը ծրագրած է.-

Ա.- իր ներկայացուցիչներուն եւ եթէ հարկ ըլլայ լրիւ կազմի մշտական ներկայութեամբ քաջալերելի, օժանդակել եւ ղեկաւարել ուխտերու ինչպէս եւ միջ-մասնաճիւղային դաստիարակչական,

քաղաքական, մարզական եւ ընկերային ձեռնարկները, լաւագոյն ծրագրում եւ առաւելագոյն թիւով մասնակիցներ ապահովելով այդ ձեռնարկներուն:

Բ.- Շարքերը վերաշրուծացնելու եւ ընկերային կապերու ամրացման նպատակով, այս տարի եւս շարունակել Հ.Ե.Դ. օրերու կազմակերպումը: Առաջինը այս ձեռնարկներէն, տեղի պիտի ունենայ Սան ֆերնանտո Հոփտի մէջ Սեպտեմբեր 25-ին, տեղւոյն՝ Սարդարապատ՝ ուխտի կազմակերպութեամբ: Օրուան ընթացքին տեղի պիտի ունենայ գեկուցական դասախօսութիւն մը՝ Հայ Դատի յանձնախումբի անցեալ տարուայ իրագործաց աշխատանքներու եւ հետաքայ ծրագիրներու մասին: Զեկուցաբերն է Ընկեր Լեւոն Կիրակոսեան: Նաեւ տեղի պիտի ունենան մարզական մրցախաղեր, ընդհանուր զարգացման մրցում մը, իսկ երեկոյեան՝ ընկերային խրախմանք մը:

Գ.- Ընկերները եւ գաղութը տեղեակ պահելու համար Հ.Ե.Դ. աշխատանքներու եւ ծրագիրներու մասին, ինչպէս եւ մտքերու եւ գաղափարներու փոխանակման բեմ մը ստեղծելու համար շարունակել Հ.Ե.Դ. Արեւմտեան Ամերիկայի Օրգան ``Հայդուկ`` թերթի հրատարակումը: Հիմնուած Հ.Ե.Դ. 10-րդ Շրջանային Պատգամաւորական ժողովի որոշումին վրայ, ``Հայդուկ`` ամսական յաճախակիութեամբ կանոնաւորաբար պիտի հրատարակուի լմբագրական կազմի մը ղեկաւարութեամբ: ``Հայդուկի`` առաջին թիւը լոյս պիտի տեսնէ Սեպ-

տեմբեր 25-ին:

Դ.- Բոլոր ուխտերու հերթական ժողովներուն դաստիարակչական դասախօսութիւններ պիտի տրուին՝ կեդրոնական վարչութեան կողմէ պատրաստուած ծրագրի մը հինման վրայ: Դասախօսները պիտի ըլլան կուսակցական ընկերներ իսկ նիւթերը պիտի ընդգրկեն այժմէական խնդիրներու վերլուծումներ, գեկուցումներ եւ դաշնակցական գրականութենէն ներկայացուցումներ: Նկատի ունենալով, որ Դաշնակցական գրականութիւնը բացառաբար հայերէնով է, կեդրոնական վարչութիւնը պիտի անգլեալօս ընկերներուն թանօթացնել այդ գրականութիւնը գիրքերու ամփոփումներով:

Ե.- Ամբողջականօրէն քննարկելու եւ արժեւորելու համար կազմակերպութեան ընթացիկ տարեշրջանի վեցամսեայ գործունէութիւնը, կիսամեայ խորհրդածողով մը կազմակերպել Յունուար 27-29ը շաբաթավերջին, ֆրէզնոյի մէջ, տեղւոյն ՝ Գէւորգ Չաւուշ՝ ուխտի գործակցութեամբ: Նոյն շաբաթավերջին տեղի պիտի ունենայ երէց եւ կրտսեր ուխտերու երկրորդ Հ.Ե.Դ. օրը:

Զ.- Ամբողջացնել անցեալ տարեշրջանին սկսուած կանոնագրի ուխտերուն առ ի քննութիւն, վերջնական վաւերացումը կատարելու համար յաջորդ պատգամաւորական ժողովին:

Է.- Կազմակերպական հզօրացման իբրեւ միջոց, Հայ Երիտասարդաց Դաշնակցութեան Հիւսիսային Ամերիկայի Արեւելեան շրջանի եւ Գանատայի կեդրոնական վարչութեանց հետ համագործակցաբար, կազմակերպել քատրերու պատրաստութեան

Սեմինար մը, որ տեղի պիտի ունենայ 1984-ի ամրան, Պոսթընի ՝ Նայաստան՝ ճամբարին մէջ: Շրջանէս պիտի ընտրուին 12 երիտասարդականի ընկերներ, որոնք միւս շրջաններէն ընտրուած 24 ընկերներու հետ պիտի հետեւին բժաշնդրօրէն պատրաստուած դաստիարակչական ծրագրի մը, կազմակերպական եւ վարչական անհրաժեշտ գիտելիք եւ փորձարութիւն ստանալու համար: Այս ծառագրին իրենց մասնակցութիւնը պիտի բերէն կազմակերպական եւ դաստիարակչական իրողութիւններով օժտուած ընկերներ եւ մասնագէտներ: Ծրագրին հետեւող ընկերները, վերադառնալով իրենց շրջանները հսկայական նպաստ պիտի բերէն ուխտերու ներքին կազմակերպական աշխատանքներուն:

Հանդիպումի երկրորդ բաժինը յատկացուեցաւ վարչական ընկերներուն գործնական գիտելիքներ փոխանցելու եւ իւրաքանչիւրին իր պաշտօնին համեմատ ակնկալուած պարտականութիւններն ու պատասխանատուութիւնները բացատրելու աշխատանքին: Արդարեւ կեդրոնական վարչութեան ատենապետը առանձին հանդիպում ունեցաւ վարչութիւններու ատենապետներուն հետ, զանձապահը՝ ուխտերու զանձապահներուն հետ, իսկ քարտուղարը ուխտերու քարտուղարներուն հետ:

Շուրջ չորս ժամ տեւող այս հանդիպումէն ետք ընկերները բաժնուեցան ինքնապստահ եւ լսանդով լեցուն՝ արդիւնաւէտ տարի մը բոլորելու անյոշողող վճռակամութեամբ:

Հանդիպումը կրտսերներու վարչութեանց
հետ.

Հանդիպումը տեղի ունեցաւ Շաբաթ,
27 Օգոստոսի կէսօրէ առաջ ժամը 10-
ին, Կլէնտէլի Կեդրոնական ակումբին
մէջ: Ներկայ էին շրջանիս ութը կրտ-
սեր ուստերէն հինգի վարչական կազ-
մերը: Ոչ- բանաւոր բացակայութիւն
արձանագրուեցան ``Աղբիւր Սերոբ``,
``Ռոստոմ`` եւ ``Արարատ`` ուստերու
վարչութեանց հաշուոյն: Հանդիպումին
ներկայ էին նաեւ կրտսեր ուստերու
խորհրդատուները:

Հանդիպումի առաջին քաժնին Կեդրո-
նական վարչութիւնը ներկայացուց իր
միամեայ ծրագրէ հիմնական կէտերը եւ
ուստերու վարչութիւններէն իր ակնկա-
լութիւնները: Կեդրոնական վարչու-
թեան ներկայացուցիչը յայտնեց թէ այս
տարեշրջանին, իր կարելին պիտի ընէ
քաջալերելու կրտսեր ուստերու ժողո-
վին եւ աշխատանքները, պատանիներուն
համար խանդաւառ, հաճելի եւ միեւնոյն
ատեն կազմակերպական մթնոլորտ մը յա-
ռաջացնելու համար: Այս խոստումը
գործնականացնելու ճամբուն վրայ Կեդ-
րոնական վարչութիւնը ուստերուն պիտի
տրամադրէ հրաժեշտ նիւթական յատկա-
ցումները եւ մարդկային ուժը: Ուս-
տերու անդամներու փոխադրութեան հար-
ցը դիւրացնելու եւ մանաւանդ արշաւ-
ներն ու շրջապտոյտները քաջալերելու
համար Կեդրոնական վարչութիւնը ծրագ-
րած է փոխադրակարք մը գնել, եւ զայն
դնել ուստերու տրամադրութեան տակ:
Կեդրոնական վարչութիւնը ծրագրած է
նաեւ

Բ.- Շարունակել անցեալ տարեշրջանին

սկսած երգի երեկոներու ձեռնարկ-
ները, որոնց ընթացքին բոլոր ուս-
տերու պատանիները միասին զաւով
հայրենասիրական, ազգային եւ յեղա-
փոխական երգեր կը սորվին: Այս
տարի երկու ամիսը անգամ մը, կրտ-
սեր ուստերը ուրիշ ունենան երգի
երեկոյ մը, որու ընթացքին ուստե-
րու միջեւ երգի մրցումներ տեղի
պիտի ունենան: Յաղթող ուստերը
պիտի վարձատրուին մրցանակներով:
Առաջին երգի երեկոն տեղի պիտի
ունենայ Կլէնտէլի մէջ, Ուրբաթ,
Սեպտեմբեր 30ի երեկոյեան ժամը
7-ին, ``Սիմոն Զաւարեան`` ուստի
գործակցութեամբ:

Բ.- Շարունակել անցեալ տարեշր-
ջանին սկսած կրտսերներու Հ.Ե.Դ.
օրերու կազմակերպումը: Այս տա-
րեշրջանին, կրտսերներու առաջին
Հ.Ե.Դ. օրը տեղի պիտի ունենայ
Շաբաթ, 8 Հոկտեմբերին, Մոնթէպէլ-
լոյի մէջ տեղւոյն ``Վահան Գարտաշ-
եան`` կրտսեր ուստի կազմակերպու-
թեամբ: Օրուայ յայտագրին մէջ
նկատի առնուած է դաստիարակչական
դասալսօսութիւն մը, մարզական խա-
ղեր, ընդհանուր զարգացման մրցում
մը եւ ընկերային ժամանցի ձեռնարկ մը:

Գ.- Կրտսերներու համար պատրաստուած
է դաստիարակչական ծրագիր մը, որու
գործադրութեան պատասխանատու են
խորհրդատուները: Կեդրոնական վար-
չութիւնը խորհրդատուներուն պիտի
տրամադրէ դասալսօսութեանց նիւթերն
ու աշխատանքները: Կեդրոնական վար-
չութիւնը պիտի քաջալերէ նաեւ արտա-
ժողովական դաստիարակչական աշխա-

տանըները:

Դ.- Փետրուար ամսուայ կիսուն կազմակերպել կրտսերներու բանակում-Սեմինար մը, երկօրեայ ծրագրով եւ թէ՛ ընկերային ջերմ մթնոլորտ մը ստեղծելու եւ թէ՛ դաստիարակչական ձեռնարկ մը իրագործելու նպատակադրումով:

Ե.- Տարեգիրք մը հրատարակել ուր պիտի արտացոլայ Հ.Ե.Դ. կրտսեր ուխտերու աշխատանքները եւ կազմակերպական կեանքը նկարներով: Տարեգիրք պիտի հրատարակուի Մայիս ամսուայ կիսուն:

Զ.- Դարձեալ Մայիս ամսուայ կիսուն, կազմակերպել Հ.Ե.Դ. պատանի շարքերու կողմէ ձիրքերու ցուցադրութեան հրապարակային հանդէս մը:

Է.- Կրտսեր ուխտերու միջեւ ողիմպիական մրցումներու շաքաթավերջ մը, որու թուականը պիտի որոշուի ուխտերու վարչութեանց ծրագիրներու քննարկումէն ետք:

Կեդրոնական վարչութեան ներկայացուցիչը յայտնեց նաեւ, որ այս տարի կրտսերները ուղղակիօրէն պիտի ղեկավարուին կեդրոնական վարչութեան կողմէ, եւ ոչ թէ անցեալ տարուան նման, երբ տարբեր նշանակուած մարմին մը կը կատարէր այդ պարտականութիւնը:

Հանդիպումի երկրորդ բաժնին կեդրոնական վարչութեան ատենապետները, զանձապահն ու քարտուղարները առանձին աշխատանքային ժողովներ ունեցան ուխտերու վարչութեանց համապատասխան պաշտօններ վարող ընկերներուն հետ՝ անոնց փոխանցելով անհրաժեշտ գործնական գիտելիքները՝ իրենց պարտականութիւններու լաւագոյնը կատարելու համար:

Համագաղութային երիտասարդական Հրատարակութիւն՝ «ԿԱՅԺԵՐ».

Լոյս տեսած է Հ.Յ.Դ. երիտասարդական Միութիւններու հրատարակութիւն՝ ԿԱՅԺԵՐ թերթը, Հ.Յ.Դ. Բիւրոյի երիտասարդական Գրասենեակին կողմէ: ԿԱՅԺԵՐ թերթէն օրինակ կրնաք ստանալ Հ.Ե.Դ. Կեդրոնական վարչութեան գրասենեակէն, 419 Ուլէսթ Քոլորադո, Կլէնտէլ, Քալիֆորնիա, 91204: Կը քաջալերենք մեր ընկերները որ յօդուածներ գրեն ԿԱՅԺԵՐ-ուն: Ձեր յօդուածները կրնաք դրկել վերոյիշեալ հասցէին: Սկզբնական շրջանին ԿԱՅԺԵՐ-ը պիտի հրատարակուի եռամսեայ դրութեամբ. հետագային, կը ծրագրուի ամսաթերթի վերածել զայն:

ՔԱՀԱԼՈՒԵՑԷՔ ՀԱՅ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱԿԱՆ ԴԱՇՆԱԳ-ՑՈՒԹԵԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔՍԵՐԷ:

Հայ Երիտասարդաց Դաղնակցութեան գրասենեակին կողմէ, կազմակերպուած համագաղութային առաջին բանակումը տեղի ունեցաւ Օգոստոս 21-էն 31-ի ընթացքին, Յունաստանի, Գալամոս բանակավայրին մէջ:

Ներկայ էին աւելի զան 350 երիտասարդներ, որոնք հաւաքուած էին այնտեղ, ներկայացնելու իրենց շրջանները եւ տեղեկանալու այլ շրջաններու գործունէութեանց մասին:

Շնորհիւ այս բանակումին, 14 տարբեր գաղութներէ եկած երիտասարդներ առիթը ունեցան փոխանակելու տարբեր քաղաքական մտածումներ եւ մշակոյթներ: Յատկանշանական էր նաեւ լեզուական այլազանութիւնը:

Բանակումի գլխաւոր նպատակներէն մէկըն էր յաղթահարել այս բոլոր դժուարութիւններուն եւ ստեղծել ներդաշնակ մթնոլորտ մը ուրիշ դաշնակցական երիտասարդը հարազատ զգայ իր դատին նկատմամբ եւ սորվի ըլլալ պահանջատէր ուր որ ալ բնակի ան եւ ինչ լեզու ալ որ խօսի:

Տասը կարճ օրերու ընթացքին մասնակիցները յաջողեցան իրագործել այս նպատակը եւ բոլորս բաժնուեցանք իրարմէ այն հաստատ համոզումով որ այսպիսի բանակումներ պէտք է որ շարունակուին հետեւողական ձեւով նուազագոյնը երկու տարին անգամ մը:

Բանակումի ընթացքին առիթը ունեցանք նաեւ լսելու շատ հետաքրքրական դասախօսութիւններ սփիւրջահայութեան մասին եւ ընդհանրապէս Հայ Դատի շուրջ: Պէտք չէ մոռնալ նաեւ մարզանքի արշաւները, ինչպէս նաեւ թերթի, ծայնասքիւղի

եւ աֆիշի յանձնաւորումներուն աշխատանքները:

Տաս օրեր ետք, բաժնումը շատ դժուար էր մեզ համար, սակայն բոլորս ալ բաժնուեցանք այն համոզումով թէ օր մը կրկին պիտի հանդիպինք մեր հայրենի հողերուն վրայ, Եռագոյնը բարձրացուցած Արարատ լեռան զազաթին:

Մարալ նախանտեան

՝՝ԱՐԶԱԳԱՆԳ՝՝ Յունաստանի Համագաղութային բանակումէն. -

Աւստրալիայէն ընկերուհիի մը կարծիքը.

՝՝1.- Այս բանակումին ուզեցի մասնակցիլ տեղեկ ըլլալու համար այլ շրջաններու գործունէութենէն եւ դաստիարակելու այլազան դասախօսութիւններով:

2.- Նախատեսածէս աւելի յաջող կը նկատեմ: Դասախօսութիւնները հոյակապ են իսկ քննարկումները հետաքրքրական:

3.- Այո, այս տեսակի բանակումները անհրաժեշտ են եւ նուազագոյնը երկու տարին անգամ մը պէտք է ըլլան:

Սուրիայէն Լնկերի մը կարծիքը.

՝՝Կը սպասէի աւելի զինուորական կարգապահութիւն ունենար բանակումը: Բանակումը շատ յաջող կը նկատեմ, որովհետեւ տեղեկանալով տարբեր շրջաններու գործունէութեան, շրջաններու մտածելակերպը յստակացաւ եւ միատարր դարձաւ: Իմ կարծիքով, նմանօրինակ բանակումներ անհրաժեշտ են:

A DAY OF CAMP

13 year old Armen was pretty excited about his first day at A.Y.F. Camp. His friends had told him lots of camp stories. His favorite was the time when unknown assailants moved a boy camper into the girl's bathroom and how he was awarded 50 push-ups by a camp court justice for participating, however unwillingly. Now he too, would be a part of it.

Early Monday morning, Armen was startled into consciousness with the loud trumpeting of a fellow camper. Frantically he hopped out of his bunk, fell down (unfortunately he was on top), got up and raced to wash up and get dressed. He was not going to miss even a second of this exciting day.

During calisthenics he waited impatiently for the infamous finger exercises which would be immediately followed by the beastly Tarzan exercises. He also wondered how the female campers managed to look so beautiful at 7:30 a.m. After the flag raising, breakfast was served in the lodge. He ate heartily although there were still knots of excitement in his stomach.

Armed with pen and paper, Armen eagerly awaited the educational which was to begin shortly. When the learned educational director strolled in and began the day's mind enrichment lesson, Armen hurriedly scribbled down notes in order to help his team win the quizbowl at the end of the week. As the educational drew to a close, Armen realized how rich his culture was with myths and epics. Yes, he did have fate. As he looked up he was struck by the counselor in the corner wearing dark glasses whose chin fell to her chest and jerked back up again. What puzzled him was the phenomenon of this vicious cycle recurring every 2-3 minutes and continuing even after the campers had filed out. He hoped nothing was wrong.

The educational was followed by the organized activities for the Red, Blue and Orange teams, which included Arts and Crafts, riflery, archery, hiking and boating. They went to Arts and Crafts.

After a delicious lunch prepared by our gourmet chef who he was sure was imported from the Cordon Bleu, our little Armen dashed to the pool. Between Marco Polo and chicken fights, he again marvelled at modern technology, splendidly displayed in the form of waterproof cosmetics.

Precisely at 3:30, Armenchig was seen entering his cabin, donning his new athletic gear and psyching up for the team competitions. What followed can only be described as a scene of dazzling, daring and death-defying feats- feats that could only be witnessed at A.Y.F. Camp. Armen's mighty Red team emerged victorious from the grueling egg-toss battle.

The evening meal being served and quickly forgotten, our hero returned to his cabin and changed into warmer attire. The campfire was sure to be a smash. Singing by the campfire, toasting marshmallows and dancing around the pit seemed to Armen the almost perfect end to the perfect day. Lamenting one of the larger male counselor's fingernails feecia, and filling a fellow camper's shoes with shaving cream made the day complete.

Lying in bed, in a half-conscious state, Armen felt proud of himself and of his camp. He had made friends and he had revelled in the idea of being part of a rich and deserving people. He excitedly anticipated the surprises tomorrow held in store..... Perhaps a name for camp.....

KATHY FUNDUKIAN

COMMUNIQUE

ARMENIAN YOUTH,

THE ARMENIAN YOUTH FEDERATION "SARDARABAD" SENIOR CHAPTER GREETES YOU ON THE START OF A NEW ACADEMIC YEAR AND WISHES YOU MUCH SUCCESS.

WE ARE CONFIDENT THAT YOU HAVE ALREADY REALIZED THAT ONLY AMBITION WILL LEAD YOU TO A PROSPEROUS FUTURE. HOWEVER, THE ARMENIAN YOUTH FEDERATION HOPES THAT YOU WILL ALSO REALIZE THE URGENCY AND NECESSITY OF YOUR PARTICIPATION IN THE STRUGGLE FOR THE PROSPERITY OF OUR PEOPLE.

TO SURVIVE AS A NATION A FREE HOMELAND IS ESSENTIAL.

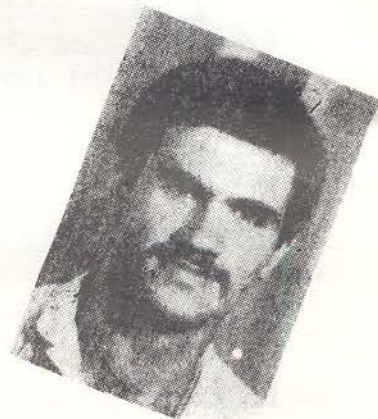
THE FUTURE OF OUR NATION DEPENDS UPON YOU.

**JOIN THE ARMENIAN
LIBERATION STRUGGLE,
JOIN THE A.Y.F.**

IN THE REVOLUTIONARY SPIRIT

ARMENIAN YOUTH FEDERATION
"SARDARABAD" SENIOR CHAPTER

«ԹՈՂ ԱՅՍ ԴԵՄՔԵՐԸ ԸՆԴՄԻՇՏ ԴՐՈՇՄԻԵՆ ԻՒՐԱՔԱՆՁԻՒՐ ՀԱՅԻ ՅԻՇՈՂՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ»

ՅԱՐԳԱՆՔ ԶԵԶ

«...ԴՈՒՔ ԸՆԿԱՔ ԿՈՒԻ ԴԱՇՏԻ ՄԷՋ՝ ՁԵՐ
ԳԱՂԱՓԱՐԻ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ:

ՀԱՅ ՅԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆՆԵՐ, ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ
ԴՈՒՔ ՄԱՐՏԻՐՈՍՆԵՐ, ԴՈՒՔ ՀԱՍԿԱՅԱԾ ԷԻՔ,
ՈՐ ՆԵՐԿԱՅ ԿՈՒԻ ԵԼՔԷՆ Է ԿԱՆԻԱԾ ՁԵՐ ԵՂ-
ԲԱՅՐՆԵՐՈՒ, ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑՆԵՐՈՒ ՓՐԿՈՒ-
ԹԻՒՆԸ: ԴՈՒՔ ԶԳԱՑԱԾ ԷԻՔ, ՈՐ ԶՈՐԵՔՇԱՐ-
ԹԻ ՄԻ ՄԵ՛Շ, ՎՍԵՄ ՕՐ ԼԻՆԵԼՈՒ Է, ՈՒՐ
ՑՈՅՑ ՏԱԼՈՒ ԷԻՔ ՇՈՒՏՈՎ. ԴՈՒՐՍ ՊՈՌԹԿԱ-
ԼՈՎ ՅԱՆԿԱՐԾ, ՈԳԻ՛, ԵՌԱ՛ՆԴ, ՔԱՋՈՒԹԻՒՆ,
Ո՛ՅԺ, ՏՈԿՈՒՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԵՐՈՍՈՒԹԻՒՆ:

ԱՅՈ՛, ԴՈՒՔ ԼԱԻ ԳԻՏԷԻՔ, ՈՐ ԿՈՒԻԸ ԼԻՆԵ-
ԼՈՒ ԷՐ ԿԱՏԱՂԻ՛, ԱՆՀԱԻԱՍԱՐ, ԿԸ ՆԱԽԱԶԳԱ-
ՅԻՔ, ՈՐ ՄԵՌՆԵԼՈՒ ԷՔ ԱՅԴ ՕՐԸ, ԲԱՅՑ ԶՎԱ-
ՐԱՆԻԵՑԱՔ ՎԱՅՐԿԵԱՆ ՄԸ: ԴՈՒՔ ՍԻՐՈՎ
ՆԵՏԻԵՑԱՔ ԱՅԴ ՎՏԱՆԳԱԻՈՐ ԳՈՐԾԻՆ ՄԷՋ,
ԽՄԵՑԻՔ ՄԱՀԻԱՆ ԴԱՌԸ ԲԱԺԱԿԸ, ԱՌԱՆՑ
ՏՐՏՈՒՆՋԻ, ՄՐՏԻ ԱՆՀՈՒՆ ԳՈՀՈՒՆԱԿՈՒ-
ԹԵԱՄԲ ԴՈՒՔ ԿԱՏԱՐԵՑԻՔ ՁԵՐ ՊԱՐՏՔԸ ԴԵՊ
ՀԱՅՐԵՆԻՔԸ, ՀԱՅՐԵՆԱԿԻՑՆԵՐԸ, ՄԱՐԴԿՈՒ-
ԹԻՒՆԸ ԵՒ ԴԵՊ ԸՆԿԵՐՆԵՐԸ»:

«ԴՐՈՇՄԱԿ» 1899

AYF CHAPTERS AT WORK ...

Members of Mousa Dagb and Soghomon Tehlirian chapters of the AYF got together on Saturday August 13th to clean up the Hollywood Armenian center. The clean up project was organized by the Musa Dagb chapter's new executive body. Around 11:00 A.M., ten "Ungers" enthusiastically started cleaning up the lower part of the Armenian center which included; the main hall, the corridor, the bath rooms, the ARS and AYF offices. After a great amount of hard work and perspiration the center was finally cleaned by 3:30 P.M. In the future, the seniors plan on remodeling the AYF office.

SYLVIA DAKESIAN

A memorial program was held on September 6th 1983, by the Bay Area AYF Rosdom chapter in the memory of the five Armenian Martyrs who sacrificed their lives in Lisbon, for the Armenian Cause.

The program was attended by 125 Armenian community members which mostly consisted of youth members.

The master of ceremonies (Zareh Samurkashian) re-lived the day the the five Armenian youths gave their lives for the Armenian Cause.

In front of the audience there were the pictures of the Maryrs along with five candles. The guest speaker unger Varant Kasparian talked about how we should all be proud as a nation to have heroes such as these who very strongly believe in our cause and are doing something to let the world know that we are not going to sit back anymore and wait for something to happen but that we are going to keep doing things that will make us be recognized by everyone till we finally reach our goal.

Der Hayr said a prayer for the youth and held a hokehankist. He also delivered a remembrance speech stressing how everyone should feel proud of th r heritage and should do anything to fight for our collective goals.

The AYF members read resolutions from various chapters of AYF Western U.S.A. Two letters were read that were written by the fathers of the heroes. Also a poem was recited.

To close the program everyone held a candle and with the lights turned off we all sang Mer-Hayrenik.

AYF
ROSDOM CHAPTER

Կը խոնարհինք նահատակ հերոսներ
Արա Զըրծըլեանի, Վաչէ Տաղլեանի,
Սիմոն Եահնէեանի, Սարգիս Աբրահամ-
եանի եւ Սեդրակ Ածէմեանի Յեղափոխ-
ական արարքին ու այդ արարքի ետին
կանգնած գաղափարի ուժին առջեւ:

Հայկական Յեղափոխութեան ամենէն
հարազատ ակունքներէն ծնած ու կեն-
սաւորուած հայկական պայքարի արդար-
ադատ նոր մարտիկներուն, նոր ֆետա-
յիներուն ``ազատութեան բազին`` նոր
զոհաբերողներուն կեանքին, արարք-
ներուն, մահուան ու յիշատակին առաջ
մենք հաւքաքար կը խոնարհինք.

Կը խոնարհինք ու կ'արձագանգենք
հինգ մատաղ հոգիներուն շաչող պատ-
գամը, որ կ'ըսէ.-

``Եթէ երբէք անբացատրելի կը
գտնէք մեր արարքը ու չէք հասկնար
անոր դրդապատճառները, կը նշանակէ
թէ կուրացած էք ու ալ չէք տեսներ
Յեղասպանութենէն վերապրողներու
աչքերուն մէջ հրավառուող անգօր
զայրոյթը,

ալ չէք տեսներ օտար հողերու
վրայ տարագիր հայ ծնողքի ցաւատանջ
զալարումները՝ իրենց զաւակներու
օտարացումին առջեւ թեւաթափ,

ալ չէք կրնար չափել օտար հողի
վրայ ծնած ու հասակ նետած այլասեր-
ուող հայ երիտասարդի հոգեկան բե-
կումի ուժգնութիւնը,

ալ չէք կրնար տեսնել այդ երիտա-
սարդի էութեան բզկտումները երբ ան

կանգնած է իր ծնողքէն, իր ժողո-
վուրդէն, մշակոյթէն եւ իր շրջա-
պատէն օտար:

Մենք եւ մեր կողքին ամբողջա-
կան յանձնառարութեամբ հայ յեղա-
փոխութեան զինուորագրուած բոլոր
մարտիկները պայծառ յստակատեսու-
թեամբ կը հասկնանք ու կ'ապրինք
մեր ժողովուրդի տառապանքի ամբողջ
տարողութիւնը,

Հայ ժողովուրդի ծոցէն ծնած
մենք հարազատ զաւակներ ենք, եւ
մենք մերժեցինք մեր վրայ բռնա-
դատուած ամէն պայման,

Մերժեցինք գծուծ սակարկութիւն-
ներով պայմանւորել մեր մասնակ-
ցութիւնը ազգային վերականգնումին
ի խնդիր շղթայագերծուած ժողովր-
դային պայքարին,

Մերժեցինք արատաւորել հայ ժո-
ղովուրդի ազգային ազատագրական
պայքարի ոգին ու էութիւնը, այդ
ոգիին ու էութեան օտար վարգով ու
դիրգորոշումներով,

Մերժեցինք զիջիլ ու մեր կեանքը
անարժան քաշկրտութիւններու ենթար-
կելու փոխարէն վճրեցինք Սարդարա-
պատեան խենդութեամբ նետուիլ կեանքի
եւ մահուան, այո գիտակից մահուան
գուպարին մէջ`:

Այս արարքի պատգամի ուժը կարելի
չէ գնահատել,

գիտակցաբար թէ անգիտակցաբար,
իւրաքանչիւր հայ անհատ, այս արարքի

լոյսին տակ նախատարաց թէ իր հոգիին յորունկ ծալքերուն ետին թագնուած,

Հարցականի ենթարկեց իր խիղճն ու գիտակցութիւնը, ազգային պատկանելիութենէն բրած իր պարտաւորութիւններու ճշդման ու անոնց յստակ բանաձեւումին ջանադրութեամբ:

Ոմանք, իրենց տխրոյժ գոյութեան շուրջէն իսկ սարսափահարներ, յաւելեալ արդարացում մը գտան անոր մէջ աւելի իսկ կորսուելու անդիմագիծ ամբոյսներու մէջ, ուրիշներ, իրենց սնանկացած հոգիներու պատկերը արտացոլացնելով, ուռացան արարքն ու զայն կատարող հերոսները, ուրիշներ, անակնկալի եկան, ցնցուեցան, շփոթեցան, դատապարտեցին, զայրացան, աւաղեցին մեղքեցան, յանաքաւոր կամ մեղսակից զգացին,

Սակայն, ինքը, հայ ժողովուրդը, հինգ նահատակներու հայրերուն ու մայրերուն բերնով իսկ յայտարարեց թէ ինք հպարտ է վաշէով, Արայով, Սեդրակով, Սարգիսով ու Սիմոնով, թէ ազատօրէն իր հայրենիքին մէջ ապրելու եւ ստեղծագործելու տեսլականով տոգորուած դեռ շատ զաւակներ ունի ինք, զաւակներ, որոնք պիտի շարունակեն Լիզպոնի հինգ նահատակներու նուիրագործուած հայկական պայքարի յաղթական երթը,

որոնք իրենց վրայ պիտի բեռցնեն պայքարի յաղթական երթի ընթացքին ինկողներու դեռ չաւարտած պարտականութիւններն ու պատասխանատուութիւնները որոնք Լիզպոնի մէջ նահատակուածներու զոհաբերութեան չափանիշը դրօշակի վերածած անկարելին կարելի

պիտի դարձնեն, ու կարելին իրականութիւն:

Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան երիտասարդութիւնը Հայ Յեղափոխութեան կանչին արժազանգող անսահման զօրասիւնն է,

Դաշնակացական երիտասարդութիւնը, որ իր ժողովուրդի Դատին համար բոլոր զոհաբերութիւններուն առաջ կը խոնարհի, գործով ապացուցած է որ հաւատարիմ կը մնայ հայ յեղափոխութեան մաքրամաքուր աւանդներուն, եւ իր զոհաբերութիւնը երբէք չէ զլացած ու բնաւ պիտի չզլանայ ազատութեան բազինին:

Մեր պայքարի այդ հանգրուանին, Լիզպոնի յեղափոխական արարքի պատգամը Դաշնակացական երիտասարդութեան համար յաւելեալ զոհաբերութիւններու մարտահրաւէր մըն է, որուն ան արդէն տուած է իր պատասխանը:

Պայքարի ``համար ընկար դուք`` Լիզպոն
Շարժեցիք զէնքեր ընդդէմ թշնամուն
Քրձեցիք լսեցնել հայ դատն աշխարհին
Փորձեցիք հասցնել, հայուն երազին:

Վերից հրաման, խուժեցէք ներս
Կրակ բացէք, բռնէք տանջեցէք,
Հայերն են կրկին յարձակում գործել,
Նորից թուրքին են թիրախ դարձրել:

Դէմ հայու խօսքեր են ասոնք ընկերներ,
Պապանձուէր լեզուն, այդ խօսքն ասողի,
Կտրուէր ոտքերը հրաման գործողի,
Որ լլեց կեանքերն հինգ հերոսների:

Գործուում են փորձեր ներս յարձակումի,
Ժածկուած դէմքեր, կատաղի գործի,
Յանկարծ մի պայթում, ցնցում է Լիզպոն,
Ցնցում վերջ տալով անմեղ կեանքերուն:

Վայրենի պահակն է սպաննել մէկին,
Զոհուել են չորսը պայքարի ճամբին,
Արիւն է զետին, դիակներ հայի,
Դիակներ անմեղ հինգ հայ հերոսի:

Լսեցի լուռը, սիրտս է յուզուած,
Յուզուած չափազանց, սիրելի հայեր
սիրում եմ ես ձեզ, դուք իմ պարծանքն էք,
Ողբում եմ կորուստն հինգ հայու անմեղ:

Ծնողներն տղոց զիտէին ոչինչ
Եւ յանակարծ լուռեր հեռու Լիզպոնից
Զարմանք է տիրում, բոլոր բարացած,
Լալիս են բոլոր իրար փախախտում:

Լալիս են նրանք, բայց ոչ թէ տխուր
 այլ հպարտ նրանցով, որ հերոս է տղան,
 Հերոս հայ դատի, հայ իրաւունքի,
 Բայց Լալիս են դեռ, Լալիս են հպարտ:

Մի յուզուէք լնդրեմ, աղաչում եմ ձեզ,
 նրանք անմահ են, հայ մայրեր, հայրեր
 նրանց Սուրբ հոգին յաւերժ կը մնայ,
 Մեր նոր սերունդին օրինակ դառնայ:

Երդում ենք տալիս նրանց շիրիմին
 Շարունակելու ենք գործը մեր հայ պայքարի,
 պայքարելու ենք իրագործելու, այն երազները
 Մեր ընկերների, հոգ չէ թէ մեռնենք ծամբուն պայքարի:

ԶԱՊԷԼ ՄԱԶԵԶԵԱՆ

8 ՍԵՊՏ. 1983

Statement made by the AYF Central Executive
at the Political/Ralley re quem services
held for the five Heroes Martyred in Lisbon

We bow our heads before the Revolutionary act carried out by the martyred heroes Ara Kerdjelian, Vatche Daghlilian, Simon Yahneian, Sarkis Aprahamian, and Setrag Ajemian and before the ideological strength behind their act.

We collectively bow our heads before this new breed of fighters for the just Armenian Struggle born in and acquiring their vitality from the most authentic sources of the Armenian Revolution and before the life, actions, death, and memory of these new fedayees who sacrificed themselves at the "altar of freedom".

We respectfully salute them and note the powerful message of these five young men:

"If you ever find our act to be inexplicable and do not understand its underlying causes, it means that you are blinded and that you no longer see the desperate anger flashing in the eyes of the survivors of the Genocide;

"You no longer see the painful convulsions of the Armenian parents at the sight of the involuntary assimilation of their children in foreign lands;

"You can no longer see the Psychological destruction of the youth foreign to his parents, his people, his culture, and his environment;

"We, and with us, all the fighters enlisted with complete dedication in the struggle of the Armenian Revolution, clearly understand and live the entire extent of the suffering of our people;

"We are the offspring born from the womb of the Armenian People, and we rejected all conditions that have been forced upon us;

"We refused to associate our participation in the People's Struggle for the National Liberation

vile bargains;

"We refused to stain the spirit and existence of the Armenian National Liberation Struggle with strategies and a moral understanding which are foreign to its spirit and existence;

"We refused to compromise, and rather than subjecting our lives to worthless harassment, we decided to throw ourselves with the "madness" of Sardarabad in life and in death, yes knowingly, into the life and death struggle".

It is not possible to measure the strength of this act's message; consciously or unconsciously, each Armenian individual, in light of this act, either openly or hidden in the deep recesses of his soul, questioned his own conscious and awareness with the determination and clear resolution of his obligations.

Some, terrified even from the shadow of their distorted existence, found an additional justification to lose themselves to an even greater extent in faceless mobs, while others, disclosing their bankrupt spirits, refused to acknowledge the act and the heroes who committed it, while still others were surprised, shocked, perplexed; they condemned, were angered, distorted; they pitied, and felt either guilt or as if they were accomplices.

However, the Armenian People itself, through the response of the parents, declared that it was proud of Vatche, Ara, Setrag, Sarkis and Simon, and that in order to live freely in its homeland and imbibed with the goal of creativity, has many more children to offer who will continue the victorious journey of the Armenian Struggle sanctified with the blood of the five Martyrs in Lisbon, who will take the burden upon themselves to fulfil the as yet unfulfilled obligations and

responsibilities of those who fell on the victorious road of the struggle, who, by transforming the sacrifice of those Martyred in Lisbon into their banner, will make the impossible possible, and the possible, a reality.

The Youth of the Armenian Revolutionary Federation is the steadfast landmark echoing the call of the Armenian Revolutionary.

The A.R.F. Youth, which bows before all sacrifice for the Cause of its

people, has proven through its efforts that it remains loyal to the purest traditions of the Armenian Revolution and that it has not and will not refuse any sacrifice to the altar of freedom.

At this stage of our struggle, the revolutionary message sent from Lisbon is a challenge for the A.R.F. Youth to sacrifice more—a challenge to which it has already given its response.

Statements made by the A.Y.F. chapters on September 6, 1983, at the political rally/requiem services held for the five Heroes martyred in Lisbon.

We, the Bay Area Rosdom Chapter would like to express our deepest sympathies to the families of the five young men who gave their lives in Lisbon.

This type of acts shows that there are Armenians in the world who are willing to die in our fight for independence.

Although many do not approve of this type of activity, we are proud of and respect these young men for doing what they thought would bring us closer to our supreme and final goal to establish a Free, Independent and United Armenia.

We, the Montebello Vahan Cardashian Chapter members wish to express our deepest condolences to Setrak Ajemian, Sarkis Abrahamian, Simon Yahnian, Vatche Daghlion, Ara Kuhrjulian, to their families and to their friends.

This act was not only an example of commitment, courage and self-sacrifice, but an act which exemplifies the Armenian people's national liberation struggle for our homeland.

We respect these young men's utmost determination and outright self-sacrifice. Thus, we, the Armenian people, shall remember these Armenian Freedom Fighters' dedication for the Armenian Cause.

THE BAY AREA ROSDOM CHAPTER

MONTEBELLO VAHAN CARDASHIAN CHAPTER

Հ.Ե.Դ. ՄՈՒՍԱ ՏԱՊ ՈԼԽՈՒ

Կը մահանայ մարմինը, կը մոխրանայ մեր ֆիզիքականը, բայց անմահ է երազը, յաւերժական է գաղափարը: Եւ որքան՝ բազմանայ ՍՈՒՐԵ դատին գոհաբերուող հերոսներու թիւը, այնքան կը հզօրանայ ազատագրական պայքարի ոգին:

Այդ ոգիին նուիրեալները եղան Լիզպոնի սրբաճակատ նահատակները ու եթէ հինգով ինկան անոնք այսօր, հինգ հարիւրներ, հինգ հազարներ պիտի հասնին անոնց դրօշը բարձր բռնելու վաղը:

Այս է միակ ճամբան յաղթանակի մինչեւ մեր ամբողջական հողերու ազատագրումը:

Հ.Ե.Դ. ՌՈՒՐԷՆՆ ՈԼԽՈՒ

Հ.Ե.Դ. ՌՈՒՐԷՆՆ ուխտը Լիզպոնի ազդին առիթով կուգայ հայտնելու իր հիացմունքը եւ նախանցը 5 երիտասարդներուն: Մենք հաստատ համոզուած ենք թէ մեր ազատ պայքարը, որ արդէն իսկ սաստկացած է, կրնայ արդիւնաւորուիլ միայն ու միայն գեղազոյն զոհողութեամբ: Մենք միայն կրնանք խոնարհիլ ձեր հերոսութեան առջեւ եւ ըսել, վարձքերնիդ կատար սիրելի գաղափարակից ընկերներ: Ցեր օրինակին հետեւելով մենք ալ կ'ուխտենք զոհուիլ ազատութեան բազին:

Հ.Ե.Դ. ԱԶՕՄ ԵՐԿԱԹ ՈԼԽՈՒ

Սիրելի ընկերներ, քոյրեր եւ եղբայր-

ներ,

Սրէնճ Գառլնթիի Աշոտ Երկաթ Ուխտի կողմէ կ'ուզեմ մեր զգացումները յայտնել ձեզի:

Հինգ հայ նահատակ երիտասարդներուն ըրած զործունէութիւնը իսկապէս գաջազործութիւն մըն էր:

Անոնք իրենց երիտասարդ հասակին զոհուեցան իրենց ազգին ու հայրենիքին համար:

Այս երիտասարդներուն զոհողութիւնը պէտք է բոլորիս օրինակ դառնայ որ միասնաբար պայքարինք ազատ անկախ եւ միացեալ Հայաստանի կերտման համար:

Անմար մնայ անոնց հոգին

Կեցցէ՝ հայ ազգը

Կեցցէ՝ Հ.Ե.Դ.

Հ.Ե.Դ. ՓԹԹՈՐԻԿ ՈԼԽՈՒ

Երկար է շարքը... անցեալին ունէինք Զաւուշներ, Սերոբներ, այսօր ունինք Սարգիսներ, Սեդրակներ, Սիմոններ, Վաչէներ եւ Արաներ: Ու շարքը դեռ կ'երկնայ:

Անգուծ թշնամին կը դողայ, յուսալքուած է որովհետեւ թշնամին անգամ գիտէ որ անձնագոհ հայ երիտասարդներու այդ շգեղ թափօրը, Լիզպոններու եւ այլ օտար փերու վրայ,

նման պիտի հարուածէ թուրք կառավարութեան զործակալները, եւ պիտի թեղդէ անոր նենգամիտ ծայնը:

Հայ երիտասարդութիւնը կը պահան-

է է իր ժողովուրդի արդար իրաւունքները. Հայ երիտասարդութիւնը կ'ուզէ իր Հայրենիքը:

Հ.Ե.Դ. Նիկոլ Դուման Ուխտ

Որպէս յանուն բազմաշարժար ժողովուրդի ֆիզիզական գոյութեան, յանուն ոտնակոխ եղած ճշմարտութեան ոտգի կանգնեցէք դէպի սրբազան պատերազմ:

Այս գիտակցութենէ առաջնորդուած մեր անմահ հինգ հերոսները իրենց սուրբ արեան գնով նոր շունջ մը տուին մեր սուրբ պայքարին, նա մանաւանդ նոր սերունդին յիշեցնելով ``Ազատութիւն կամ Մահի`` նշանաբանը:

Իսկ մենք այսօր իրենց սուրբ յիշատակին առաջ խոնարհելով կը խօստանանք շարունակել սուրբ պայքարը, առաջին ֆէտայիին օրինակէն սկսած հանելով մինջեւ իրենց արարգին, համոզուած ըլլալով Հրայր Դժոխքի այս խօսքերուն ``Եղափոխականը պիտի մեռնի կամ գնդակով, կամ կախաղանով եւ կամ քանտի մէջ: Ինչի են պէտք անձնական ապահովութիւնն ու բարօրութիւնը երբ Եղափոխականի կեանքը ենթակայ է պատահականութեան: Ինչ է պէտք նոյնիսկ անհատական կամ ընտանեկան սէրը, երբ դաշնակցականը պիտի խոնարհի ազգին սիրոյ առջեւ``:

Թող յաջորդ սերունդները պատուէն ձեռ յիշատակը, յաղթանակը մերն է անկասկած:

Օտարի հողը թող դէղէւ զայ ձեռ վրայ սիրելի ընկերներ:

Վերջին խօստում մը, օր մը ձեռ սուրբ ածիւրներն ալ պիտի փոխադրենք

հայրենի հողին, ազատ, անկախ Հայաստան, որու համար դուք նահատակուեցաք:

Հ.Ե.Դ. Սարտարապատ Ուխտ

Հինգ հայ երիտասարդներ արհամարելով կեանքի հաճոյքները զոհեցին իրենց կեանքը ազատութեան եւ արդարութեան համար:

Նրանք ընկան սրբելու համար հայ ժողովուրդի արցունքը:

Հինգ հայ մարտիկները մեռնելու էին գնացել, բայց մեռան դիցազնէ վայել մահով եւ բարձր պահեցին հայ ֆէտայիի Եղափոխական նկարագիրը:

Նրանք ընկան որ մի ամբողջ ժողովուրդ ապրէ:

Մենք հայ երիտասարդաց Դաշնակցութեան Սարտարապատ ուխտի ընկերները ուխտել ենք անմահ պահել հինգ երիտասարդ նահատակների Եղափոխական հոգին, հարատեւ պայքարելով մինջեւ վերջնական յաղթանակ:

ՄԱՀՍ ՀՈՂԻՍ

Ահա կ'երթամ մայր իմ բարի,
Հողիս համար կոռւելու,
Պայքարելու մինչ յաղթանակ
Երազանքիս հասնելու:

Երազանքս միայն հողս է,
Անի վանք կիսափով,
Հայրենիքիս բռնազրաւուած
Ազատութիւն հռչակելու:

Ես չեմ վախնար մահէն երբեք,
Կը նուիրեմ կեանքս հողիս,
Մէկ անգամ է, որ պիտ մեռնիմ
Ան ալ հողիս, հայոց հողիս:

Երբ ետ չ'գամ, սուգ չբռնէք,
Մոմ չվառէք հոգուս համար
Եւ չ'ողբաք ինձ համար
Ես պիտ ըլլամ հպարտ անմահ:

Ես դեռ հպարտ պիտի գգամ,
Այն վայրկեանին կախաղանի,
Որ ես ՀԱՅ եմ, եւ զոհ կ'երթամ
Մեր հողերուն ՀԱՅՐԵՆԻ:

ԻԶԱՊԵՆԼԼԱ ՄԱԶԵԶԵԱՆ

Ֆեդայիները
Ոչ թէ էլ չկան,
Կամ՝ օրերի հետ եկան ու անցան,
Այլ նորից եկան...
Եւ ոչ թէ՛ նրանք նոր զաւիս են դեռ,
Ժամանակի հետ չեն եկել անցել...
Այլ՝ նորից եկան,
Ու դեռ պիտի գան...
Երթը այս շքեղ մեր երդւեալների
Շարունակումն է
Եւ արդար ուղին
Մեր սուրբ պայքարի...

Նրանք չուշացան,
Միայն սրբազան մեր Ուխտին ծամբին
Մի պահ կանգ առան,
Կանգ առան մի հեղ,
Որ դառնան հեղեղ՝
Նենգաւոր ու բիրտ մեր ոսոխի դէմ,
Որ մի օր ազգիս արիւնն է հեղել,
Ու որոտի պէս զարկել համարձակ,
Ինչպէս երկնային վրէժի կայծակ...

Արիւնի կանչ է,
Պէտք է հարւածել,
հոգ չէ որտեղից
Մի է հայ ազգը, մի է եւ դատը,
Լինի հայրենի իր ջերմ հարկի տակ,
Թէ սփիւռքում խորթ՝ այլոց հպատակ...

Հինգ էին նրանք՝ աշխարհացրիւ,
Ու բոնցքւեցին,
Իջան զայրագին.
Ահեղ ցատումից շիկնած զարկեցին,
Ու հրկիզեցին,
Եւ... գիտակցօրէն ողջակիզուեցին...

Օրհնեալ է՝ յաւերժ,
Նրանց արիւնոտ պայքարի ուղին:
Մերօրեայ ու նոր նիւթեալների
Խրոխտ շարքերից
Ֆեդայիները պիտի գան նորից...

Ոճրագործներին պէտք է որ դատեն:
Այդ մենք ենք ասել.
Պատմութիւնը մեր շնենգափոխեն:
Այդ մենք ենք ասել.
Արդարութիւնը ճշգրիտ պարզել:
Այդ էլ ենք ասել.
Բա յց... ո՞վ էր լսում...

Այնքան ժամանակ, որ գոչում էինք,
Ոչ որ չէր լսում,
Հիմա, որ զէնքի գնդակն է շաշում,
Ու մեր թշնամին գլուխ կորցրած
ՀԱՄԱՐ է կանչում՝
Բոլորն են լսում...

Լաւ է, թող լսեն:
Այս նենգ աշխարհում գնդակի լեզուն
Լաւ են հասկանում.
Քնած, մոլորած անտարբերներին
Ահից սթափած ոտքի է հանում,
Ժողովուրդների մեծ ընտանիքում
Հարց է յարուցում...

Մեր երդւեալների գնդակները թէժ,
Որպէս հայ ազգի արեան փոխվրէժ,
Պիտի որոտան այնքան ժամանակ,
Մինչեւ մեր դատին
Մարդկօրէն տրուի արդար պատասխան,
Այլպէս ազգիս ապրած երկունքից
Ֆեդայիները միշտ կը գան նորից...

ՄԱՐՏԻԿ ԴԱՄԹԵԱՆ

Թե հրան

THE REACHING

I fully support Sir James Jean's quotation "...to travel hopefully is better than to arrive."

When you reach a goal, it is only human nature to yearn for something more spectacular or different. This is a reality that exists in all of us. No, it is not an awkward feeling or even one of shamefulness; however, it does have a drawback, an insincere side, one of selfishness. Do I sense the presence of shamefulness? Of course not! I stick to my original commitment. I am a man of commitments, and we are the parsimonious men who seek the spectacular, the different; and after all, are you forgetting the phrase which enables us to do such things? "It is only human nature." When you reach a goal, you do not realize the presence of the fiend. It is an invisible one. It follows you everywhere, lurking behind you, shaping, forming, surrounding, waiting for that right moment to come out of its coarse shelter and strike. It is greed. When you are in the process of reaching a goal, you do not realize it because it is not there. The means, the tools, and the routes are there. When in the process of making these decisions, you are still pure and untouched by greed. The person on the ladder is modest, friendly, and simple.

Alexander once came, saw, and conquered. He stopped afterwards. To me, it seems that the most interesting events were all the three except stopping. The obstacles to overcome and the labyrinthine problems to solve lie in the "reaching". On the way to your goal, you expect the unexpected. That is what life is all about. It is about living and facing unending difficulties. Eventually you reach the acme of your career and look down.

This article written by an AYP Rupen Chapter member was published in Alex Pilibos's 1984 year book the "Seeds"

Within the curved paths you will see wisdom, perseverance, love, and ingenuity. You will then feel a tingling sensation within your body and realize the importance of the path that you have forged deep inside the rocky mountain. The arrival is boring. We overestimate its value.

Does a cow weigh more than a roast? The profound example that I am about to give relates very much with the subject matter. A cow does weigh more. The roast on the other hand, tastes much better. It is also compact and efficient. Another question. Do the advantages of the roast outweigh the advantages of the cow? The answer is no. The cow is a living animal. It breathes, produces and gives milk. The roast does not; however, it deceives us with its ambrosia. It is the end result of the cow. It actually contains the boiled blood of a living creature. We eat it, and it disappears only to drive us further in eating other roasts. The cow is the struggle and the roast is the success.

In conclusion I hope I have been able to show that "...to travel hopefully is better than to arrive." Happiness lies in the struggle, not in the success.

VICKEN BERBERIAN
11th Grade

Ք	Հ	Ն	Ի	Ի	Ք	Ի	Ո	Ց	Կ	Ա	Ջ	Ա
Ս	Բ	Ե	Ը	Բ	Ի	Ի	Բ	Ա	Հ	Ե	Ս	Ո
Ա	Ա	Ք	Տ	Ջ	Տ	Ա	Դ	Ռ	Տ	Բ	Ա	Ն
Հ	Մ	Բ	Ա	Ե	Ե	Ն	Ա	Կ	Ս	Ե	Խ	Ա
Մ	Ի	Ի	Բ	Հ	Ի	Մ	Ժ	Ղ	Ի	Պ	Ա	Տ
Ա	Ո	Կ	Վ	Ո	Ա	Ա	Ա	Ջ	Ո	Ի	Լ	Ս
Ն	Գ	Բ	Ժ	Ա	Խ	Ց	Ն	Ի	Բ	Ա	Ե	Ա
Ա	Ի	Ե	Ի	Ա	Խ	Ա	Ո	Ք	Ա	Ա	Ի	Կ
Մ	Ի	Ո	Ռ	Ա	Փ	Ա	Ք	Ց	Հ	Բ	Ա	Ս
Ե	Բ	Ի	Ն	Ի	Ո	Բ	Ժ	Բ	Ա	Գ	Շ	Բ
Բ	Ե	Բ	Մ	Ե	Տ	Պ	Ե	Ս	Ե	Ի	Բ	Ա
Ձ	Ա	Խ	Ո	Ղ	Ի	Ի	Գ	Կ	Ե	Ս	Ա	Պ
Կ	Ը	Ն	Դ	Հ	Ա	Բ	Ո	Ի	Մ	Դ	Ե	Բ

ՊԱՀՈՒԱԾ ԲԱՌ

Ամառ	հոբ
Աջակցութիւն	Կզգի
Արծրունի	Հարիւր
Արշաւել	Հետեւանք
Գիւղ	Չախող
Գումար	Մեծահարուստ
Դաժան	Պարսկաստան
Դատ	Սախալ (կզգի)
Դեր	Սահմանամերձ
Երկիր	Սարգիս
Ընդհարում	Սեպտեմբեր
Թափառում	Սիպերիա
Թրփահայոց	Վախ
Խառ (գիւղ)	Վհիւ

Ահա ախպէս արշաւեցիք
Լիզպոն զոհուած լաւ ընկերներ
Որ արդով ձեր կը կոչուիք
Դրոյի ժառանգ վեհ լսենթեր

Սուրբ կոուի փայլուն ասպետներ
Խոստովեան յոյսի մարտիկներ
Որ յանուն ազգի ազատութեան
Պայթեցուցիք հինգ Հայ սրտեր

Ինչ սփոփանք անգօրներուն
Ինչ մխիթարանք Հայ խղճերուն
Քան զոհերու նոր անդունդէն
Պայծառացող տիպարը ձեր

Դէմքերը ձեր կազնուանան
Կը տանջեն սրտեր անպայման
Բայց միշտ ծանրէ մեր կուրծքերուն
Յուշն է եռագոյն ձեր կամքերուն

Ով մահուան յաղթող դումաններ
Երկաթ սրտով նոր շաւոթներ
Կերդուենք անբիծ պատուով ձեր
Ընդադձալիլ պայքարը մեր

Յեղափոխական երգ նուիրուած
Լիզպոնի հինգ նահատակներուն

Վ. Յովսէփեան